Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulu insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulu pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. seu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 94. Brașovŭ, Vinerĭ, 29 Aprilie (11 Maiu) 1888.

Brașovŭ, 28 Aprilie st. v. 1888.

Precum se anunță din Bucurescĭ camerele actuale române vorŭ fi disolvate numai pe la finea lunei lui Augustŭ, pe când va fi convocatŭ parlamentulŭ pentru o scurtă sesiune, ca sĕ ia în primire decretulŭ de disolvare.

Nouĕle alegerĭ se vorŭ face apoi, conformŭ prescrierilorŭ constituțiunei, în timpŭ de douĕ lunĭ și nouĕle camere se vorŭ întrunì în timpŭ de trei lunĭ, adecă pe la finea lui Noemvre.

Intr'o corespondență ce-o publică „Neue freie Presse“ și care se pare a fi fostŭ inspirată din cercurile guvernamentale române, se susține că marea massă a poporațiunei se va învoì cu acésta amânare a nouelorŭ alegerĭ cu atâtŭ mai vértosŭ cu câtŭ liniștea ce domnesce de când cu potolirea turburărilorŭ țĕrănescĭ îi este binevenită.

Cumcă cabinetulŭ Rosetti-Carp va folosi timpulŭ până la alegerile viitóre în interesulŭ întăririi posițiunei sale și a relațiunilorŭ sale de partidŭ se 'nțelege de sine și este și îndreptățitŭ: dér — adauge corespondentulŭ — pregătirile ce le face ministeriulŭ junimistŭ pentru formarea unui nou partidŭ guvernamentalŭ nu-i vorŭ fi nicĭ pe departe așa de grele ca problema ce i se impune de-a delătura multele neajunsurĭ economice, de care suferе țera.

Din raportulŭ asupra turburărilorŭ țĕrănescĭ, ce l'a presentatŭ ministrulŭ de justiția regelui, iese la ivélă, că în multe comune réua administrația a contribuitŭ în mod fórte însemnatŭ la nemulțumirea ce a cuprinsŭ poporațiunea rurală. In ce privesce mĕsurile, carĭ trebue neapĕratŭ sĕ se ia spre a face sĕ 'nceteze abusurile și sĕ nu mai esiste acea nemulțumire între țĕranĭ, numita fóiă află, că guvernulŭ actualŭ se va ocupa în deosebĭ cu reformarea serviciului administrațiunei în comunele rurale.

Unŭ altŭ mijlocŭ pentru sanarea relelorŭ agrare și pentru formarea unei clase țĕrănescĭ de mijlocŭ cu-o esistență sigură se consideră a fi cea mai grabnică și mai generală esecutare a proiectului ce s'a făcutŭ încă sub guvernulŭ lui Brătianu, anume de-a se vinde în loturĭ micĭ domenii de ale statului clasei țĕrănescĭ lipsite de pămĕntŭ arătorŭ.

Probabilŭ că la acésta vêndare se va observa modulŭ de procedere la vêndarea pămênturilorŭ în Dobrogea, unde țĕranii sunt obligațĭ sĕ plătéscă pămêntulŭ, ce li s'a vêndutŭ, în timpŭ de cincĭ-spredece anĭ și în rate înse fără dobêndă.

In fine — dice corespondentulŭ foiei vienese — ca sĕ fiă scutitŭ țĕranulŭ de esploatare din partea proprietarilorŭ și a arendașilorŭ guvernulŭ va avé sĕ îngrijéscă de unŭ proiectŭ de lege care, stabilindŭ o graniță maximală pentru despăgubirile în natură și în banĭ și pentru lucrulŭ ce trebue sĕ-lŭ presteze acelora țĕranulŭ în schimb că i se lasă pămêntŭ, dreptŭ de pășunitŭ ș. a., sĕ fiă în stare a înlătura unulŭ din cele mai esențiale gravamine ale poporațiunii dela țĕră.

Se înțelege de sine că o asemenea lege nu póte cuprinde aceleașĭ dispositiunĭ pentru totă țera, ci trebue sĕ fiă acomodată raporturilorŭ de producțiune, posesiune și de poporațiune ale diferitelorŭ districte.

Aceste arŭ fi dér, după informațiunile de mai susŭ, problemele ce și le-a pusŭ cabinetulŭ actualŭ Rosetti-Carpŭ. Ele suntŭ destulŭ de marĭ și grele și bine ar fi ca măcarŭ în parte sĕ se resolve câtŭ mai curêndŭ spre binele țĕrii 'și a poporațiunei ei.

Guvernulŭ și Românii din Bucovina.

„Revista Politică“ dela 1 Maiu scrie următorulŭ articulŭ de fondŭ sub titlulŭ de mai susŭ:

Adesea ne-amŭ întrebatŭ, orĭ de este consultŭ, și orĭ de corĕspunde interesеlorŭ nóstre sociale, economice și politice, ca sĕ alegemŭ în dieta provincială din Cernăuțĭ ómenĭ devotațĭ guvernului, și orĭ de este bine, că deputații noștri din camera imperială din Viena suntŭ aderențĭ credinciosĭ ai guvernului, care voteză orĭ-ce lege, pe care numai o cere guvernulŭ? Seu póte ar'fi mai folositorŭ pentru întregulŭ nostru poporŭ românescŭ din Bucovina, decă amŭ fi în oposițiune, și amŭ lucra atâtŭ în dieta din Cernăuțĭ, câtŭ și în camera imperială din Viena împreună cu oposiția în contra guvernului actualŭ?

In politică, ca și în vieța privată de tóte dilele, este logicŭ și consultŭ sĕ mergĭ și sĕ susții pe acela, care'țĭ este prietenŭ, și care'țĭ ajută și elŭ la casŭ de nevoiă; este consultŭ și logicŭ ca se lucrezĭ pentru acela, care și elŭ la rêndulŭ seu lucréză pentru tine, care este și cu tine sincerŭ, precum eștĭ tu cu dênsulŭ, și care este totdéuna gata a'țĭ împlini dorințele tale juste, precum împlinescĭ tu dorințele lui, chiar decă ele nu suntŭ așa de juste ca ale tale.

Așa lucréză orĭ-ce omŭ cu minte întrégă și sănĕtosă în vieța de tóte dilele, și așa trebue sĕ lucreze elŭ și în politică, când sciă că represintă pe unŭ poporŭ întregŭ, care aștéptă dela dênsulŭ îndreptarea stării sale materiale și morale.

Noi Românii din Bucovina lucrămŭ alăturea cu guvernulŭ actualŭ, noi alegemŭ în sensulŭ lui, noi lucrămŭ după cum îi place lui; deputații noștri suntŭ prietenii lui, punŭ umĕrulŭ lorŭ pentru susținerea lui și pentru realisarea principiilorŭ susținute și propagate de dênsulŭ. Carĭ suntŭ acuma beneficiile, ce le-amŭ câștigatŭ noi dela guvernŭ pentru acésta prietenia credinciósă, pentru acéstă activitate favorabilă intențiunilorŭ lui?

Indeșertŭ vomŭ căuta în tóte părțile, căcĭ nu vomŭ întêmpina nicăirĭ unŭ actŭ, despre care amŭ puté spune: eată acestŭ faptŭ l'a sĕvêrșitŭ guvernulŭ numai din prietenia pentru noi, și numai ca recompensă pentru servițiile ce i lĭ-amŭ adusŭ noi și deputații noștri în decursŭ de atâta timpŭ!

Din contră, decă vomŭ arunca o privire scrutătóre asupra stării nóstre actuale, vomŭ vedé, că în privința națională, bisericéscă și economică, ne merge mai rĕu decâtŭ atuncia, când eramŭ în oposiția cu guvernulŭ; că cele mai juste și mai fundate dorințe ale nóstre nu se împlinescŭ, și că totulŭ ce se face vatĕmă simțulŭ nostru naționalŭ, vatĕmă biserica nóstră, vatĕmă șcólele nóstre.

Decă-lŭ judecămŭ 'pe guvernŭ după faptele sale — și suntemŭ logicŭ silițĭ s'o facemŭ acésta — apoi trebue sĕ dicemŭ, că purtarea sa fată cu noi este dușmănósă, și că atâtŭ guvernulŭ localŭ din Cernăuți, câtŭ și guvernulŭ centralŭ din Viena se arată pe di ce merge totŭ mai dușmănosŭ fată cu Românii din Bucovina.

Amesteculŭ guvernului în afacerile nóstre bisericescĭ, ocuparea posturilorŭ în ținuturĭ curatŭ românescĭ cu străinĭ, carĭ nu cunoscŭ limba poporului; trăgănarea și intenționata pasivitate a guvernului în cestiunea congresului bisericescŭ; atitudinea binevoitóre fată cu propaganda catolică în țĕră, cochetarea perpetuă cu Rutenii, ale cărei urmărĭ este trecerea comunei Rarancea la uniă, tóte acestea suntŭ fapte, care arată vederatŭ, că atitudinea guvernului actualŭ este în orĭ și ce privință dușmănósă Românilorŭ din Bucovina, și că tóte aceste fapte și manifestărĭ se întêmplă mai cu sémă de când Escelența Sa, baronulŭ Pino, este Șefulŭ țĕrii. Din di în di, baronulŭ Pino se arată totŭ mai dușmănosŭ fată cu Românii, fără ca sĕ putemŭ ghîci, care împrejurărĭ ilŭ hotărăscŭ se procedă astfelŭ fată cu noi. Cum nu putemŭ găsi între faptele guvernului centralŭ unŭ unicŭ faptŭ, despre care amŭ puté dice că este dictatŭ de prieteniă pentru noi și ca se recompenseze servițiile ce i-le aducŭ deputații noștri, așa nu putemŭ afla între faptele baronului Pino nimica despre care amŭ puté dice, că isvorĕsce din prieteniă, seu chiar din echitate fată cu Românii din Bucovina. Suntemŭ sigurĭ, că decă amŭ fi în oposițiă, amŭ fi câștigatŭ mai multŭ, și guvernulŭ ar cocheta cu noi, cum cochetéză cu Rutenii, carĭ se află în oposițiă.

De aceea ne pare o amară ironia, decă deputatulŭ nostru, d-lu *Iancu Lupulŭ*, în ședința din 16 Aprilie 1888 a camerei imperiale din Viena, șĭ-a esprimatu fără nicĭ o reservă încrederea sa fată cu guvernulŭ și i-a adusŭ imnurĭ de laudă pentru politica lui bine chibzuită și pentru egala îndreptățire a tuturorŭ naționalitățilorŭ.

Egală îndreptățire! Acéstă egală îndreptățire se manifestéză la noi în țĕră astfeliu, că în ținuturile curatŭ românescĭ Suceava-Câmpulungŭ propune guvernulŭ localŭ din Cernăuțĭ sĕ se numéscă unŭ Polonŭ inspectorŭ școlarŭ. Unŭ Polonŭ care nu scie ceti și scrie romănesce, inspectorŭ de școle române!

Fată de faptele ce le-amŭ numitŭ mai înainte, fată de jignirile ce le suferimŭ din partea guvernului în privința națională, în privința șcólelorŭ și a bisericei nóstre, fată de atitudinea ostilă ce o urmăresce guvernulŭ fată cu noi directŭ și indirectŭ prin șefulŭ țĕrii și prin prefecții sĕi, în fața stării deplorabile în care are sĕ devină poporulŭ prin legea cea nouă de spirtŭ, prin care va cădé peste țĕră unŭ birŭ nou de preste 1 milionŭ și $^1/_2$ de florinĭ, — fată cu aceste împrejurărĭ ne vine sĕ credemŭ, că cuvêntarea d-lui deputatŭ *Iancu Lupulŭ* a fostŭ o amară ironiă la adresa guvernului, și că laudele aduse guvernului și încrederea ce i-a esprimat'o dlŭ Lupu este numai o satiră fată cu împrejurările faptice, în care ne aflămŭ noi Românii din Bucovina.

Decă însĕ d-lŭ Lupu este încredințatŭ despre aceea ce a spusŭ în camera imperială, atuncĭ sĕ ne dea voiă sĕ-i facemŭ observațiunea, că este uniculŭ, care cugetă, așa și că Românii din Bucovina, jignițĭ, trecuțĭ cu vederea și înapoiațĭ de pe tóte terenurile, nu aprobă aceste laude și nu au nicĭ o causă a întona împreună cu d-lŭ Lupu imnurĭ de laudă și de încredere pentru guvernŭ. Celŭ puținŭ până acum nu!

Francesii și Ungurii.

O telegramă din Paris către „Neue freie Presse“ comunică următórele:

Deputatulŭ bonapartist *Delafosse* scrie în diarulŭ „Matin“, ca sĕ nu mai amăgéscă nimenea pe Francesĭ cu dovedile de simpatii reciproce ale *Ungurilorŭ*. Inclinarea inimei intre Francesĭ și Ungurĭ s'a rĕcitŭ. *Interesele francese* coincidŭ mai multŭ cu *interesele acelorŭ popóre, carĭ voescŭ sĕ scuture jugulŭ dualismului austro-ungarŭ*. Triumfulŭ acelorŭ popóre ar fi și triumfulŭ Franciei. In momentulŭ, în care *Austro-Ungaria* ar fi unŭ *statŭ federativŭ* sub sceptrulŭ Habsburgilorŭ, atuncĭ s'ar sfĕrși și cu *alianța triplă*.

„Invasiunea germană de generalulu Boulanger“

Sub titlulŭ acesta a apărutŭ în editura lui Jules Rouff din Paris primulŭ fasciculŭ alŭ opului lui Boulanger asupra rĕsboiului germano-francesŭ dela 1870—1871. Editorulŭ are intențiunea de a împărți gratis în totă Francia 2,500,000 esemplare din acestŭ fasciculŭ, făcêndŭ cunoscută pretutindenea prin afișurĭ lipite pe pĕrețĭ aparițiunea opului.

Pe pagina primă este desemnatŭ unŭ soldatŭ de liniă în uniformă completă de campaniă, cu pușca la piciorŭ, observândŭ atitudinea unei sentinele aprópe de graniță. Din depărtare se vede pădurea negră. Sórele rĕsare și cele dintâiu rade cadŭ pe statua Strassburgului. Textulŭ ilŭ introduce o scrisóre autografată a lui Boulanger de următorulŭ cuprinsŭ:

„Iubițĭ cetitorĭ! Contrarii mei me presentă ca pe unŭ apostolŭ alŭ resboiului. Despre acésta putețĭ sĕ judecațĭ voi înși-vĕ cetindŭ acéstă carte a unui patriotŭ, care nu cunósce altŭ sentimentŭ, decâtŭ sentimentulŭ înaltŭ alŭ demnității naționale“.

15 April 1888 Generalulŭ Boulanger.

După scrisórea de mai susŭ urméză o desfășurare a principiilorŭ, de carĭ se conduce autorulŭ. Elŭ desvóltă părerile sale asupra datoriei legislatorilorŭ, și asupra oficerului ca crescĕtorŭ alŭ poporului. Despre armată dice: Bărbațĭ de statŭ scurțĭ de vedere au lățitŭ în țĕră părerea, că armata nu are altă misiune decâtŭ a tăcé și a se bate. Deórece însĕ adĭ armatele 'nu suntŭ altceva, decâtŭ națiunile înseșĭ, nu li se póte impune soldațilorŭ datoria desperată de a privì muțĭ la tóte greșelele și apucăturile stângace și a lăsa de bună voiă sĕ fiă omorîțĭ în momentulŭ periculului. Boulanger se silesce a arăta neajunsurile unui astfelŭ de sistemŭ, și în fine se felicită pentru pedepsa ce i s'a datŭ lui ca generalŭ (fiindŭ pusŭ în pensiune), deórece

acesta nu-lŭ va împiedeca de a fi și a rĕmâne soldatŭ, francesŭ și patriotŭ până la ultima rĕsuflare. Elŭ crede că scrierea sa va fi cetită de micŭ și mare și va străbate până și în coliba țĕranului. Boulanger se adreséză nu numai la bărbațĭ, ci și la femei, carĭ potŭ contribui multŭ cu influința lorŭ la apĕrarea țĕrii. Elŭ doresce ca încă multŭ timpŭ sĕ se pótă evita resboiulŭ, vre însĕ sĕ pregătéscă spiritele pentru o isbucnire neașteptată și speră, că scopulŭ acesta și-lŭ va ajunge prin opulŭ sĕu, care, dice, este scosŭ din esperiență.

Pentru munca sa se dice că generalulŭ Boulanger a primitŭ unŭ onorarŭ de 200,000 francĭ.

SCIRILE DILEĬ.

Ministrulŭ ungurescŭ de culte presentase Maiestății Sale, înainte cu mult timpŭ, unŭ proiectŭ în afacerea unei controle asupra *administrării beneficiilorŭ preoțimei superióre*. M. Sa a aprobatŭ principiile acestui proiectŭ și în urma acésta ministrulŭ a pusŭ sĕ se lucreze pe basa acelorŭ principii unŭ statutŭ amĕrunțitŭ, care s'a presentatŭ acum M. Sale spre sancționare. Ministrulŭ plănuesce sĕ învestéscă tóte bunurile episcopale cu unŭ *fundus instructus* permanentŭ. Numeróse bunurĭ de acestea în Ungaria suntŭ lipsite adecă de orĭ-ce instrucțiune economică, orĭ decă există așa ceva, e din timpulŭ urbarialŭ și nu corespunde referințelorŭ economice de adĭ. Causa acestui rĕu e, că multe episcopii au ajunsŭ în crise financiare. Decă noulŭ beneficiatŭ nu găsesce nicĭ o instrucțiune, atuncĭ e nevoitŭ sĕ'șĭ procure una, decă vre sĕ aibă vr'unŭ venitŭ din proprietățĭ, fiindŭ însĕ unŭ *fundus instructus*, atuncĭ succesorulŭ are sĕ-lŭ refundeze pe calea rĕscumpărării la massa clironomiei predecesorului sĕu. In ambele casurĭ noulŭ beneficiatŭ e nevoitŭ sĕ facă îndată ce întră în posesiune marĭ împrumuturĭ de investițiune. Ministrulŭ proiecteză acum, ca tóte posesiunile episcopale sĕ fiă instruite pentru durată cu ajutorulŭ împrumuturilorŭ cu amortisare pe terminŭ mai îndelungatŭ. In acéstă afacere a adresatŭ ministrulŭ o scrisóre-cerculară cătră întregŭ clerulŭ înaltŭ.

* *

Pentru serviciile aduse maghiarisărei, ministrulŭ ungurescŭ de culte a „rĕsplătitŭ“ pe preoții românĭ gr. or. Ionŭ *Călugĕru* din *Cicudiulŭ* de *Câmpia* cu 70 fl., George *Bonca* din *Rotbavŭ*, Stefanŭ *Popŭ* din *Selnița* și Ladislau [?] *Andreiu* sen. din *Curuieni* cu câte 50 fl.

Nu vorŭ fi uitate sfințiile lorŭ!

* *

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicațiune a datŭ concesiune pe șese lunĭ protonotarului comitatului Cojocnei, Stefanŭ Bonis, și lui Em. Moskovicĭ din Budapesta, ca sĕ facă lucrările pregătitóre pentru o *cale ferată* dela stațiunea *Lechința* a căii ferate Mureșŭ-Ludoșŭ-Bistrița până la *Teacu*, eventualŭ până la *Reghinulŭ-săsescŭ*.

* *

Incă nicĭ până astădĭ nu este cu totulŭ mântuitŭ Csongradulŭ contra periculului causatŭ prin inundarea apelorŭ. S'au nimicitŭ până acum 400 de locuințe. Apele au începutŭ ce-i dreptŭ a se scurge și ómenii se reîntorcŭ la ale lorŭ, dér distrugerea clădirilorŭ pĕtrunse de apă se continuă încă și acum.

* *

O fóiă austro-ungară, ce apare în New-York, publică următórele date privitóre la *emigrările în America*: Inainte de asta cu 20 de anĭ abia s'au aflatŭ în Statele unite cățiva Maghiarĭ. Inainte de anulŭ 1874 numĕrulŭ Maghiarilorŭ aflătorĭ în America era socotitŭ cam la 750. Din 1874 numĕrulŭ Maghiarilorŭ din America a începutŭ a cresce prin emigrărĭ atâtŭ de tare, încâtŭ la 7 anĭ mai târdiu numĕrulŭ Maghiarilorŭ aflătorĭ în America se suise la 4011. Dela 1880 încóce poporațiunea maghiară din America a crescutŭ cu 500 percente. Nu este sĕptĕmână în care sĕ nu imigreze sute de inșĭ în New-York, așa că astădĭ se află acolo vre-o 35,000 de Ungurĭ și până în 1890 numĕrulŭ acestora se crede că va cresce la 50,000.

Nu suntŭ Jidovĭ destui cu carĭ sĕ umple guvernulŭ și kulturegyletulŭ golurile?

„Popii.“

Amŭ reprodusŭ în numĕrulŭ trecutŭ alŭ foiei nóstre insultele publicate sub titlulŭ acesta de fóia bugetară „Kolozsvár“ la adresa preoțilorŭ românĭ. Acum punemŭ sub ochii cetitorilorŭ noștri și „datele despre popii valahĭ, carĭ sciu sĕ scóță dracii“, cum se esprimă „Kolozsvár“, și pe carĭ „date“ de asemenea le publică sub titlulŭ de mai susŭ. Etă „datele:“

In partea de médă-di a comitatului Mureșŭ-Turda se află doi preoțĭ valahĭ, despre carĭ e dusă vestea, că sciu sĕ scóță dracii. Unulŭ din aceștia locuesce în comuna Harțĕu (Harczó) de pe țĕrmurulŭ dreptŭ alŭ Mureșului. Se numesce Georgiu Mureșanŭ, e preotŭ gr. cat. și omŭ bĕtrânŭ.

Vada acestui preotŭ așa este de mare, încâtŭ chiar și Sĕcuii de confesiunea reformată de prin comunele vecine recurgŭ în ultimulŭ casŭ la ajutorulŭ lui; mai vértosŭ scie se alunge dracii din cei bolnavĭ de epilepsiă (nevoia, căl-cătură, stropșală) și de tifusŭ (lingóre). In comuna Mezökövend (póte Cuieșdŭ) a scosŭ pe dracu din Sóos Istvan, după-ce i-a cetitŭ de patru-orĭ (avea lingóre.) Din nevasta lui Bende Elek (care avea călcătură) a scosŭ pe dracu după-ce i-a cetitŭ de trei-orĭ. Cu nevasta lui G. Nagy János, bolnavă de tifusŭ, a avutŭ mai multŭ de lucru bietulŭ preotŭ, căcĭ deși i-a cetitŭ de patru-orĭ, dracu din ea n'a vrutŭ sĕ iasă. In fine bolnava, care era de confesiunea ev. reformată, fŭ dusă cu bărbatŭ cu totŭ în biserica valahă, unde cu ocasiunea sĕvêrșirei slujbei obicĭnuite, a scosŭ pe dracu din ea în presența unui publicŭ mare, afumându-o cu 5—6 grame de tămîe și stropindu-o cu apă sfințită. Cantorulŭ a cântatŭ o oră, ér preotulŭ a boscoroditŭ în timpulŭ acesta cuvinte misterióse asupra bolnavei. Taxa scóterei unui dracŭ face 5—6 fl.

La acestea mai adauge „Kolozsvár“, că „popii“ valahu George Mureșanu nu-i detrage nimicŭ din vada cea mare, ce o are la porŭ, împrejurarea, că decă nu'șĭ capĕtă alțĭ ómenĭ, cu carĭ sĕ'șĭ petrécă, merge la cârciumă cu țiganii corturarĭ și împreună cu ei cântă și bea vinarsŭ. Preoții ev. reformațĭ cu fiă-care ocasiune luptă de pe catedră cu tótă puterea contra acestorŭ superstițiunĭ, dér degeaba, căcĭ poporulŭ crede, că mai eftinŭ este „popa“ Mureșanu decâtŭ doctorulŭ dela orașŭ.

Totŭ de asemenea vadă dice „K-r“ că se bucură și preotulŭ de pe acolo Teodorŭ Șerbanŭ, din Crăciunelŭ, care din măestria de a scóte dracii face câștigŭ minunatŭ.

Noi dămŭ unŭ sfatŭ „popilorŭ valahĭ:“ sĕ nu mai scótă pe dracu din nicĭ unŭ Ungurŭ.

Atentatulŭ la palatulu din Bucurescĭ.

Despre atentatulŭ ce s'a comis la Palatulŭ din Bucurescĭ și despre care nĭ-au comunicatŭ douĕ telegrame, reproducemŭ după „Epoca“ următórele:

Lunĭ séra pe la orele dece și jumĕtate rĕspândindŭ-se svonulŭ prin orașŭ că unŭ atentatŭ a fostŭ îndreptatŭ în contra palatului, amŭ căutatŭ sĕ avemŭ pe câtŭ se póte tóte amĕnuntele asupra acestei încercărĭ criminale, și étă ce amŭ descoperitŭ:

Sergenții, postațĭ unulŭ în fața palatului, celalaltŭ la colțulŭ grădinei despre strada sf. Ionică, observară pe unŭ omŭ îmbrăcatŭ în haine țĕrănescĭ purtândŭ o pușcă în mână care cutrieră calea Victoriei în birje, de mai multe orĭ.

Pe la dece, acestŭ individŭ se coborî din trăsură ceva mai spre Episcopiă, apoi merse pe josŭ până în fața otelului Metropole, se opri acolo și ochindŭ ferestrele palatului trase într'o clipă douĕ focurĭ dintr'o pușcă *Lefaucheux* înaărcată cu șevrotină grósă.

Geamulŭ dela biblioteca palatului se sfărêmă și sergenții de orașŭ alergară îndată ca sĕ pue mâna pe autorulŭ acestei tentative criminale. Acesta însĕ, în locŭ de a fugi, năvăli spre treptele ușei de întrare a palatului, lovindŭ în drépta și în stânga pe cei doi sergențĭ carĭ voiau sĕ-lŭ aresteze.

Lupta fŭ grea; optŭ sergențĭ săriseră în ajutorulŭ celorŭ doi dîntâiu, dér Preda Fântânarŭ, autorulŭ tentativei de crimă, se apĕra ca o fiară sĕlbatecă, lovindŭ cu patulŭ pușcei pe orĭ cine'lŭ apropia. Sergentulŭ cu Nr. 5 Ionŭ Popescu a fostŭ greu rănitŭ de o lovitură care i-a sfărămatŭ fălcele, causându-i o perdere de sânge ce nu încetase încă la miedulŭ nopței. După o încăerare de dece minute, sergenții isbutiră în sfîrșitŭ sĕ stăpânéscă pe Preda Fântânaru și sĕ-lŭ conducă până la garda palatului spre a i se lua primulŭ interogatoriu.

Indată a sositŭ la Palatŭ judele de instrucțiă Tătăranu, care a făcutŭ inculpatului o instrucțiune sumară. Rĕspunsurile sale erau fórte incoherente, căcĭ era beatŭ și spunea, că voesce sĕ facă pe Rege se plătéscă sângele țĕranilorŭ! Elŭ se mai plângea și de schimbarea guvernului, cerĕndŭ pămênturĭ pentru țĕranĭ.

Făcĕndu-i-se perchisițiă, s'a găsitŭ asupra sa mai multe cartușe de acelașŭ calibru ca acele ce întrebuințase, unŭ revolverŭ încărcatŭ cu șese focurĭ și unŭ pumnalŭ cu mânerulŭ de osŭ.

Revolverulŭ era o armă de lucsŭ cumpărată de curĕndŭ. lama pumnalului era unsă.

Fântânarulŭ Preda, disŭ Spangă și Jianu, este unŭ bărbatŭ de vre-o treidecĭ de anĭ, înaltŭ, spătosŭ, barbă neagră (favorițĭ de ciocoi); ochii suntŭ negri, privirea e cruntă. E născutŭ în județulŭ Gorjiu.

Acum cățĭ-va anĭ, pe când locuia în orașulŭ Craiova, a omorîtŭ pe amanta sa și a fostŭ osânditŭ pentru acéstă crimă la cincĭ anĭ reclusiune. După ce a făcutŭ o parte din osânda sa la Bucovețŭ, i s'a redusŭ din pedepsă și, eșindŭ din temniță, a fostŭ înrolatŭ în corpulŭ sergențilorŭ de orașŭ ai capitalei.

In érna trecută, fiindŭ totŭ sergentŭ de orașŭ, a insultatŭ pe unŭ procurorŭ înjurându-lŭ de mumă. Osânditŭ pentru acestŭ nou faptŭ la douĕ lunĭ închisóre, când a eșitŭ din temniță a fostŭ primitŭ la serviciulŭ acciselorŭ comunale, ca guard. Preda Fântânaru locuesce pe strada Leonida Nr. 7, dinpreună cu soția sa și doi copii.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

7

Din vieța și scrierile lui

Nicolau Lenau.

După isvóre străine.

V.

In 8 Octomvre Lenau puse piciorulŭ pe pămêntulŭ americanŭ, ér în 16 aceiașĭ lună făcŭ cumnatului sĕu o relațiune despre călĕtoria sa, unde între altele scrie și următórele: „După o călĕtoria fórte lungă care a ținutŭ 10 sĕptĕmânĭ. în fine am sositŭ în America. Acum sunt cu multŭ mai avutŭ dupăce cunoscŭ Oceanulŭ. Acéstă cale marină 'este unulŭ din lucrurile cele mai serióse carĭ au avutŭ vre-odată influință asupra mea. Marea mĭ-s'a întipăritŭ în inimă. Nu potŭ descrie ce am simțitŭ când pe de-asupra valurilorŭ line tăceau tóte vênturile, tóte undele odihneau, cerulŭ obositŭ privea a lene spre mare, în vaporŭ încă încetase orĭce sgomotŭ și în acéstă tăcere adêncă și fără de margini, cu câtă jale, cu câte dorințe mĕ gândiamŭ la cei rĕmașĭ în patria mea, la delurile țĕrii mele, la ómenii mei iubiți din depărtare. Imĭ vine sĕ credŭ că marea în liniștea ei dulce este mai măreță mai grozavă ca atuncĭ când e isbită de vênturĭ, sfâșiată de valurĭ și chiar și ochiului 'i se pare mai estinsă. Dér și în durerea și suferințele ei am vĕdutŭ marea. Nava era bătută de vênturĭ și valurĭ uriașe, isbind'o fără de milă încóce și încolo. Intr'atâta sĕ clătina de grozave încâtŭ nu puteamŭ sta pe locŭ......“

Despre locuitorii și societatea americană scrie: „Ei au muritŭ pentru orĭ-ce viețâ spirituală, cu desăvêrșire au muritŭ. Dreptŭ are filomela când dice că ea la aceștĭ ursuzĭ n'are locŭ. Lucru semnificativŭ și cu totulŭ deosebitŭ este, că aicĭ nu se află privighietóre. Țĭ-ar trebui glasulŭ Niagarei ca sĕ te pótă înțelege aceștĭ ómenĭ cu spiritŭ mercantilŭ, se le spui. că esistă Dumnedei și mai marĭ decâtŭ cei ce se pregătescŭ în fabricile de banĭ.“

In Baltimore i-s'a întêmplatŭ că într'o ospĕtăriă de rĕndŭ, unde'șĭ avea locuința ilŭ cerceta unŭ studentŭ germanŭ, eminentŭ violinistŭ, făcĕndu'i propunerea sĕ'șĭ ia ghitara și în tovărășiă sĕ facă o călĕtoriă prin America de miadă-di, dup'aceea prin Australia și India orientală, unde —după putință— vorŭ puté sĕ facă banĭ. Lenau ce-i dreptŭ ar fi fostŭ aplicatŭ sĕ ia dealungulŭ și latulŭ întréga lume, dér pe lâng'o astfelŭ de propunere nu voia de locŭ. Totă dorința lui era îndreptată spre pădurile seculare. Ișĭ cumpără decĭ unŭ calŭ albŭ și frumosŭ, pe care în semnŭ de iubire cătră credinciosulŭ sĕu pretinŭ ilŭ numi „Boloz.“ Pe drumŭ legă amicițiă c'unŭ scriitorŭ americanŭ anume King, cu care însĕ numai în limba latină puté conversa, fiindcă Lenau nu cam pricepea anglezésca. Cu atâtŭ însĕ mai bine pricepea King musica, căcĭ când Lenau esecută unŭ marșŭ din țera sa, aduse pe King într'o adevĕrată însuflețire. Dup'aceea ișĭ luă drumulŭ spre Pittsburg, în Pensylvania, despărțĕmentulŭ Ohio. Aicĭ fŭ primitŭ fórte bine, precum se vede de-acolo, că și peste iernă rĕmase acolo. Uneorĭ mergea în Lisbona de unde a scrisŭ mai mult scrisorĭ amicilorŭ sĕi europenĭ. Intr'una din acestea scrie: „Cum îmĭ place America? Cerulŭ aicĭ este sĕlbaticŭ. Astădĭ în 5 Martie stau lângă căminŭ, afară-i o zăpadă de-unŭ piciorŭ, în capulŭ meu însĕ o rană adêncă ce-am căpĕtat'o dreptŭ rĕsplata săniării..... Căile libertății suntŭ fórte grunțuróse. Credŭ însĕ că vorŭ sbura și peste acestea gândurile mele setóse de călĕtorii marĭ. voiu afla ómenĭ mai fericițĭ, o viețâ mai bună voiu afla. Ómenii de aici suntŭ grosolanĭ. Duriția lorŭ nu e sĕlbatică ci este mai multŭ duriția naturilorŭ îmblândite, și chiar pentru acésta suntŭ fórte respingĕtorĭ. Dreptŭ are Buffon când dice, că în America ómenii ca și animalele degenereză din generațiune în generațiune. Până acum pe aicĭ n'am vĕdutŭ câne curagiosŭ, roibŭ înflăcăratŭ, omŭ însuflețitŭ. Natura este aicĭ unŭ monstru ostenitŭ. Nu este priveghiătóre sĕu altă pasĕre cântărĕță. Natura aici nu este nicĭodată așa fericită orĭ nefericită încâtŭ sĕ'i trebuiéscă cântărĭ. Ea n'are vioșiă nicĭ fantasiă și de aceea nicĭ creaturilorŭ ei nu le póte da acestea. E ceva tristŭ a privi pe aceștĭ ómenĭ efeminațĭ, în proverbiala lorŭ apatiă..... Acéstă țéră imensă a brumei strivesce și rănesce dragostea și iubirea. Nu înțelegŭ pentru ce am doritŭ America. Dér sciu: Ioanŭ în deșertŭ s'a botezatŭ. Și pe mine m'a atrasŭ pustietatea și în sufletulŭ meu s'a întêmplatŭ așa ceva

D. procurorŭ generalŭ Populeanu a trimisu imediatŭ la domiciliulŭ inculpatului pe judele de instrucție Tătăranu spre a face o perchiziţiă.

Acolo s'au găsitŭ hainele cu care se îmbrăca obicînuitŭ Fântânaru, căcĭ cele țěrănescĭ, ce purta în momentulŭ comiterei faptului, erau de fantasie, copiate după modelulŭ Schileru.

S'a mai găsitŭ unŭ albumŭ cu fotografii, unŭ teancŭ de scrisorĭ care până în momentulŭ de față nu s'au cititŭ încă; o hârtiă albastră pe care erau însemnate rěspunsurile ce are de făcutŭ la întrebările ce i se vorŭ adresa asupra criminalei sale tentative și o colecțiă de numere din diarulŭ „Lupta."

D. procurorŭ generalŭ Populeanu, asistatŭ de unŭ judecătorŭ de instrucțiă și în fața d-lui ministru alŭ justiției procedă Marțĭ de diminețǎ la luarea interogatoriului din nou alŭ inculpatului. Rěspunsurile sale de Marțĭ diferă puținŭ de cele ce a făcutŭ Lunĭ. Elŭ adaugă acum, că pușca sa Lefaucheux era pusă amanetŭ și că s'a dusŭ erĭ de a luat'o, apoi că s'a plimbatŭ cu birja mai multŭ timpŭ, și că a běutŭ pe la diferite cârciumĭ. Spune că scopulŭ sěu era sě omóre pe Rege.

Afară de Fântânaru, au mai fostŭ arestațĭ unŭ frate alŭ inculpatului, care este aprodŭ la Ministerulŭ de interne, și unŭ sub-comisarŭ polițienescŭ, care s'a plimbatŭ erĭ tótă diua cu inculpatulŭ și a běutŭ la cârciumă cu dînsulŭ.

Indată ce s'a întêmplatŭ acéstă tentativă criminalŭ, toțĭ miniștri au venitŭ la palatŭ. D. Carpŭ a sositŭ celŭ dintâiu, d. Th. Rosetti, care era sě plece la Galațĭ și se afla deja la gară, s'a întorsŭ repede, renunțândŭ la călětoria sa.

Majestatea sa Regele a fostŭ fórte calmŭ, dicêndŭ că faptulŭ nu merită nicĭ o importanță, și după câte-va minute nicĭ n'a mai vorbitŭ despre dênsulŭ. Majestatea Sa Regina n'a fostŭ prevestită decâtŭ multŭ mai târdiu.

Proectilele au lovitŭ ferèstra din mijlocŭ, în geamulŭ de susŭ despre biserica Crețulescu. Una din loviturĭ a produsŭ patru găurĭ, cea l'altă o singură gaură la câțĭ-va centimetri mai departe. Fărămăturĭ de sticlă au cădutŭ până în mijloculŭ odăei și chiar pe masă.

M. S. Regele se afla din norocire în odaia de alăturĭ cu biblioteca. Indată ce s'au făcutŭ constatările legale la fața locului. totŭ geamulŭ spartŭ a fostŭ scosŭ și înlocuitŭ prin altulŭ pe din afară, spre a se evita ast-felŭ aglomerarea curioșilorŭ pe stradă.

Ni se spune, că o persónă, care a vědutŭ când Preda Gheorge Fântânaru trăgea a doua lovitură de pușcă, crede a fi aprópe sigură, că la spatele lui Fântânaru se afla în acelŭ momentŭ unŭ individŭ îmbrăcatŭ în haine nemțescĭ și care s'a făcutŭ apoi nevědutŭ.

Unŭ mare numěrŭ de persóne, aparțiindŭ tuturorŭ claselorŭ societății bucureșcene, s'au înscrisŭ Marțĭ la Palatŭ ca mărturisire a indignațiunei ce a produsŭ manifestațiunea infamă de aséră.

Regele a făcutŭ Marțĭ o preumblare cu trăsura pe ulițele principale ale orașului. M. S. a fostŭ viu aclamatŭ de publicŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Oficerŭ sinucisŭ. In Cernăuțĭ s'a sinucisŭ, prin împușcare cu apă dintr'unŭ pistolŭ de calibru mare, locotenentulŭ în pensiune Ogonovski. Interesantŭ e, că oficerulŭ s'a folositŭ 15 anĭ de o canulă, în urma unei bóle de gâtlegiu, ca a împěratului germanŭ. Intr'o scrisóre lăsată 'n urmă'i, Ogonovski dă ca motivŭ alŭ sinuciderei durerĭ nesuportabile.

Planŭ diavolescŭ. In casarma infanteriei din Seghedinŭ obicînuia a vinde o biată femeiă, Bindis Erzse, soldațilorŭ běutură, mezele, și alte lucrurĭ trebuinciόse lorŭ. Afacerea mergea bine, mai alesŭ că da pe creditŭ, fiindŭ clientela ei de totŭ ușóră la pungă. Mângăierea ei era, că la primirea viitórei chenzine, soldații îi vorŭ plăti și ei ce datorescŭ. Dèr aceștia nu voiră sě scie de plata datoriilorŭ, èr Erzse nu voi sě-i mai aștepte. Ca sě scape de strîmtóre, soldații meșteșugiră unŭ planŭ diavolescŭ: unulŭ din ei făcu arătare la poliția, că Erzse vinde běutură fără licență. Unŭ polițistŭ veni și o aresta. Soldații de sigurŭ că nu vorŭ scăpa nepedepsițĭ.

Mulțămită publică

Se aduce din partea comitetului parochialŭ din Arpatacŭ Multŭ Onoratului domnŭ Nicolae G. Eremiasŭ, comersante în Brașovŭ, carele cu ocasiunea sânțirei bisericei nóstre, convingêndu-se despre neapěrata trebuință a unui potirŭ corespondětorŭ, a și binevoitŭ a dispune, pe spesele sale, confecționarea unui potirŭ din argintŭ, pe din lăîntru auritŭ, în valóre de 45 fl. v. a., pe carele l'a și dăruitŭ bisericei nóstre din Arpatacŭ spre eternă memoriă a M. O. D-sale.

Afară de acesta, M. On. D-sa a mai dăruitŭ bisericei nóstre încă în mai multe rêndurĭ făclii din céră, — fórte frumósě, tămâie și smirnă.

Pentru tóte acestea jertfe, aduse spre înfrumsețarea casei lui D-deu, priméscă M. On. Dsa și pe calea acésta sincerile nóstre mulțămirĭ, rogândŭ totdeodată pe atotputerniculŭ D-deu, ca sě-i lungéscă firulŭ vieței până la adêncĭ bětrânețe spre a mai pute înfrumseța multe bisericĭ lipsite, èră întreprinderile Multŭ On. D-sale sě fiă concomitate de darulŭ și binecuvêntarea lui Dumnedeu.

Arpătacŭ, la 22 Aprilie 1888.

Dionisiu Nistoru,
parochŭ.

DIVERSE.

O nouă espediţiă în Africa. Dr. Hans Mager, care deunădile s'a suitŭ pe muntele Kilimanjaro [muntele de zăpadă] cel mai înaltŭ din Africa [18,827 urme] și Dr. Baumann, care a însoțitŭ pe Dr. Lenz în călětoria sa la Congo, pregătescŭ o nouă espedițiune în Africa ostică. Scopulŭ principalŭ alŭ espedițiunei este a cerceta cu deaměruntulŭ muntele Kilimanjaro și regiunea Merului.

Invěţatŭ omorîtŭ. Cunoscutulŭ esploratorŭ alŭ Asiei centrale A. Dalgleith a fostŭ împușcatŭ, pe drumŭ cătră Yarkend, aprópe de passulŭ Karakurum [în Himalaia], de unŭ indigenŭ. Cadavrulŭ i-a fostŭ transportatŭ la Leh și îmormêntatŭ acolo.

Boulanger scriitorŭ. Precum se vorbesce, Boulanger a încheiatŭ contractŭ cu un librar editor, dela care va primi 200,000 fr. onorarŭ pentru o lucrare politică-militară despre rěsboiulŭ franco-germanŭ. Opulŭ va apăre în 2 milióne de esemplare, în broșurĭ, și se va distribui poporului francesŭ.

Sèrbĭ în Rusia. „Corr. de l'Est" află din Petersburgŭ, că se ducŭ fórte mulțĭ Sèrbi în Petersburg ca sě între în armata rusă. Aceștia suntŭ mai cu sémă fii de părințĭ avuțĭ, carĭ suntŭ devotațĭ dinastiei lui Karageorgevicĭ. Aceștĭ tinerĭ orĭ primescŭ locurĭ fără plată în scóla de rěsboiu „Paul" orĭ „Constantin", orĭ întră în scóla de cadețĭ. Acum câteva lunĭ a întratŭ în acéstă scólă věrulu prințului Petru Carageorgevicĭ, anume Predrag Nenadovicĭ, și acum i s'a datŭ rangulŭ de oficerŭ.

Miresă avută. In Parisŭ s'a căsětoritŭ în dilele trecute ducele Of. de Decazes cu Miss Singer, fiica cunoscutului fabricantŭ de mașine de cusutŭ. Ducele e de 24 de anĭ și e secretarŭ alŭ contelui de Parisŭ. Mama miresei se măritase, în a doua căsětoriă, după ducele de Camp-Felice. Zestrea d-șórei Singer e de unŭ milionŭ funțĭ sterlingĭ, adecă dece milióne florinĭ în aurŭ.

Nou soiu de paserĭ în Ardealŭ. Pe câmpurile din Ardelŭ s'a aflatŭ în anulŭ acesta unŭ nou soiu de paserĭ, a cărora patria propriă o formézǎ deserturile Asiei. Soiulŭ acesta de paserĭ se numesce „syrrhaptes paradoxus", sèu „găinile deșertului". Sémĕnă cu o potârniche cu pene de colóre mai deschisă. Tălpile picióreelor suntŭ fórte cărnóse, seměnă cu ale ursului. In colecțiunea vice-spanului Csato se află deja 2 esemplare din acestŭ soiu de paserĭ: una a fostŭ aflată la Turda, èr cealaltă la Vințulŭ de josŭ.

Sěrutarea la poporele sělbatice. Unele rasse sělbatice au curióse înlocuirĭ pentru sěrutare. Unŭ călětoru descrie, că unŭ Mongolŭ tată de familia ca semnŭ de sěrutare, mirosa din timpŭ în timpŭ capulŭ copilului celui mai micŭ. In insulele Philipine simțulŭ mirosului este desvoltatŭ la celŭ mai mare gradŭ, încâtŭ suntŭ în stare sě mirόse după haină persóna căreia aparține, astfelŭ că amanții cândŭ se despărțescŭ îșĭ dăruescŭ câte unŭ vestmêntŭ pe care'lŭ mirósă în timpulŭ separațiunei. Intre poporulŭ din Cittagongŭ este obiceiulŭ în locŭ de a se săruta a se mirosi, și modulŭ lorŭ de vorbire este „mirósă-mě", èr nu „sěrută-mě". Burmezii se plecă cu nasulŭ la fața persónelorŭ și inhaléză rěsuflarea Siamezii se apropie nasŭ la nasŭ și respiră adêncŭ. [„Mes. Rom."]

ULTIME SCIRĬ.

Sofia, 8 Maiu. Scopulŭ călětoriei princiare este de a face cunoscința poporațiunei. Principele este decisŭ se remână. Décă elŭ va fi amenințatŭ cu měsurĭ coercitive, elŭ va proclama independința Bulgariei. Poporulŭ întreg s'ar strânge lângă densulŭ.

Londra, 8 Maiu. „Standard" crede a sci că comitele Kalnoky a mulțămitŭ d-lui Crispi pentru că a desmințitŭ pretinsele ochirĭ ale Austriei asupra Salonicului.

Moscva, 8 Maiu. „Gazeta de Moscva" crede că cestiunile Macedoniei și Armeniei au fostŭ provocate de Englitera, pentru a crea piedicĭ Turciei pe care ar face-o astfelŭ se consacre situațiunea Englesilorŭ în Egiptŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 22 Aprilie st. v. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vend.	8.56
Argintŭ românescu .	„	8.50	„	8.54
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	106.—	„	105.—
Discontulŭ		6½—8% pe anu.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 5 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.55
Renta de hârtia 5%	85.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (1-ma emisiune) . .	95.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Galbenĭ împěrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	10.03
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Transilvane	104·20
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	99.50

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

ca botezulŭ. Dóră prin acésta mě voiu fi vindecatŭ, acușĭ mĭ-o va spune viitorulŭ. In acéstă singurătate lungă și tristă fără de prietinĭ, natură și orĭce bucuriă, am fostŭ osînditŭ sě mě reducŭ la mine însumĭ și pentru dilele viitóre sě'mĭ croescu hotărîrĭ și planurĭ mai salutare. America e o școlă a lipsei totale. Totŭ în acéstă scrisóre dice, că încă înainte de Aprilie va părăsi America și în 15 Maiu i-ar plăcea sě fiă în Stuttgart.

Nu numai ómenii și natura, ci chiar și relațiunile politice disgustă față de țěră promisiunei cum o numia elŭ înainte de-a o vede. Elŭ spera sě afle acolo, în glorificata țěră a libertății, lucrurĭ ideale, ietă cum tóte i s'au redusŭ la nimicŭ. Libertatea politică precum și esercitarea ei nicĭ decâtŭ nu corěspundeau ideilorŭ sufletului sěu, din care pricină amăgitŭ șĭ-a întorsŭ fața de cătră acestŭ chipŭ falsŭ. De altcum însașĭ monotonia sădită din cele mai fragede tinerețe în firea lui, încă a contribuitŭ multŭ la acéstă desamăgire. Nu e mirare decĭ décă doria din nou cerculŭ amicilorŭ părăsițĭ, unde nu numai că i-se trecea cu vederea acéstă slăbiciune, ci din contră femeile îlŭ divinisau pentru ea. Grăbi decĭ spre Niagara, a cărei cădere admirabilă a escitatŭ simțirĭ estraordinare în inima poetului. Elŭ a esperiatŭ aicĭ cu admirațiune vuetulŭ ei murmurătorŭ ce percurge o mulțime de chilometri, pe când din apropiere se pare așa ca și când ar fi mută, ceea ce fórte minunatŭ o esprimă in „Niagara," și cu deosebire in cele din urmă 2 strofe.

Numai căderea Niagarei, câmpia Hudson și o pădure străvechiă și aprope lipsită de arborĭ au influințatŭ mai hotăritorŭ sufletulŭ poetului, pecândŭ tóte celelalte însemnătațĭ ale Americei l'au lăsatŭ cu totulŭ rece.

Cu ocasiunea reintórcerei li s'a întêmplatŭ și o nenorocire pe vaporŭ. Cu date sigure însě despre reintórcerea lui nu ne putemŭ făli, fiindcă epistolele lui, carĭ cuprindeau aceste date s'au pierdutŭ și apoi chiar însușĭ poetulŭ nu pré era dispusŭ a vorbi bucurosŭ despre acéstă călětoria. In Iuniu 1833 a pășitŭ Lenau érășĭ pe pămêntŭ europenŭ. Ajungêndŭ în orașulu Brema cu mare bucuriă a aflatŭ din diaristica literară, că poesiile lui au fostŭ primite cu multă laudă din partea publicului, și că chiar și ne îndurătórea critică cu Menzel în frunte a adusŭ omagii la adresa lui. Din Brema s'a grăbitŭ prin Hanovera la Stuttgart. Amicii lui l'au primitŭ cu bucuriă, aflară însě că elŭ a îmbětrânitŭ, fórte si că strălucirea ochilorŭ șĭ-a pierdut'o, că pe fața lui sě vedeau gravate luptele ce a avutŭ sě le pórte cu spiritulŭ și inima lui pe pămêntŭ streinŭ. Prietinulŭ sěu Kerner din naivitate a făcutŭ cu elŭ o glumă: Prin Maiu publică tuturora că Lenau trecêndŭ prin Holanda a venitŭ la elŭ, golŭ, abia cu câteva sdrențe aninate pe corpulŭ sěu slăbitŭ, fără nicĭ o para chióră, mutilatŭ ca și cum o maimuță i-ar fi ruptŭ din nasŭ. Kerner se spăriă grozavŭ când amicii lui Lenau trimiseră la adresa lui unŭ rêndŭ de vestminte și albiturĭ pe séma poetului Lenau luă lucrulŭ în seriosŭ, sě supěră, dèr mai târdiu sě împăcă cu șagalniculŭ Kerner.

Astfelŭ s'a finitŭ călětoria lui americană. Elŭ nu aduse cu sine ceea ce plănuise dèr e nedisputabilŭ că pentru lucrările lui de mai târdiu călětoria acésta șĭ'a avutŭ și ea partea sa bună. Sě nu uitămŭ însě că Lenau când întreprinse acéstă călětoriă era de 30 de anĭ și pentru că nu era nimenĭ cine sě îlŭ întroducă în misterele mărețe ale acestei părțĭ de lume, nu a pututŭ aduce cu sine ceva mare. Chiar și înainte de a pleca spre America tótă puterea'i slăbise și sufletulŭ sěu era obositŭ chiar atuncĭ când i-ar fi trebuitŭ. Cu tóte acestea poesia lui prin acéstă călětoriă a câștigatŭ fórte multŭ.

Vederea mărei, relațiunile cu totulŭ nouě ale vieții deși aceste din urmă nu corěspundeau așteptărilorŭ sale totușĭ au fostŭ roditóre atâtŭ pentru închipuirea lui, câtŭ și pentru câștigarea și adaugerea tipurilorŭ din natură. Poesia lui dup'acéstă călětoriă a pășitŭ din cerculŭ ei strînsŭ de până atunci, deschidêndu-i-se cercurĭ mai largĭ de vedere, a primitŭ unŭ avêntŭ mai mare, ceea ce se vede în colecțiunea întitulată „Atlantica". Acestea suntŭ puținele date ce le găsimŭ pe la diversĭ scriitorĭ, carĭ s'au ocupatŭ cu Lenau, despre călětoria lui în America și îndereptu.

[Va urma].

Sz. 42—1888 végr.

Árverési hirdetmény.

Alolirt birósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a Brassoi kir. biróságnak 1072—1887 kpp. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Stinghe Maria javára Marginean Simon hagyatéka ellen 40 frt. járulékei erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával biroilag be foglalt és 307 frt. 22 krra becsült ingóságok u. m. követelések nyilvános árverés utján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 1072 1887 kpp. kiköldetést rendelö végzés folytán a helyszinen vagyis a Brassoi kir. törvszék telkkvi árverezö szobájába leendö eszközlésére 1888-ik évi Majus hó 11-ik napjának délután 2 órája határidoül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérönek becsáron al∙l is elfognak adatni, a netalán elsöbbségi igénylök pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az emlitett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesitség.

Az elárverezendö ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendö.

Kelt Brassóban 1888 év Aprilis hó 28 n.

Borsos,
kir. birósági végrehajtó.
